

és lányok, gendersemleges party, a testük erős, jó figyelni őket, szépek a szemnek, megvidámodott a tekintetem olyankor, ha.

Itt vagyok hon!, mondom, de ez így hamis, így nem, soha, kényszer mindez, elmenni innen!, hová is?, valami értelmetlen s örök nyomulás, meg hazugság itthon, mindenki hazudik, mondta egyszer valaki, aki fontos volt akkor, most is fontos lenne, ha még.

Annyira messze innen Cascais, Lisszabon Szentendréje, gondolatban újra az ottani HÉV-re szálllok, ahogy *akkor*, ezernyi arc, sokezer tekintet, de az én arcom nem illik abba a kavalkádba, idegen maradtam ott, mert hontalanná tesz, ami itt, *ezen a tájon*.

Takács Nándor

Fagyújtók

Szólítgatások hangjai lebegnek a ködben. Fülkagylókat hajtanak a fák. Folyvást megcsúsznak a léptek, összesározott kezek nyúlnak egymás felé. A kéményből felcsap, imbolyogni kezd a füst. A hegyoldalból barázdák indulnak a völgybe, az úttesten nyikorgó cipők, ropogó faágak visszhangjai.

Hátrahagyottak

Az udvaron, a júdásfák tövében régi temető, elhordták sírköveit. A kocsibeálló alatt üres pince, márciusban vízzel tölti fel a hegy. A ház mögött fenyők lombjai, hangjuk már csak éjszakánként, elvétve hallható. Valaki a konyhában egyedül fejezi be az ebédet.

A többiek szétszéledve, más-más szobákban nyújtóznak el, túl a falakon és a település határain.

Holtág

Az utcában nem kerül elő a régi ház. A temetőben idegenek kérdezősködnének. A sírkő gyenge érintésre meginog. A töltésen át is út vezet, de vajon hova. Az ártérben gombát gyűjtenek. Konyha és ebéidő nélkül is érezni az étel illatát. Selymes lombú, szürke fák borulnak az útra. Nevüket nem ismeri senki, búcsúzóban mégis mindenki megáll, és megsimogatja leveleiket.

Székely Szabolcs

A visszaszokásról

Hölgyeim és uraim,
szeretve tisztelt publikum!
Perceken belül színpadra szólítok
egy negyvenéves családapát,
aki ma este, kizárólag az önök szórakoztatására
hajmeresztő produkcióra készül –
elégikus hangú költeményben tesz vallomást arról,
hogymilyen volt a dohányzásra visszaszoknia.

Kedves közönségünk,
ha most az jár a fejükben,
hogymegy egy káros szenvedélyre visszaszokni negyvenévesen,
ez első hallásra nem több, mint rosszabb pillanataikban
a saját unalmasságuktól megrettenő
kispolgárok nagy kalandja,
megbocsátható játék a bűnnel,